

Közép-Dunavölgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség: Bp.	
Előadó:	Mélt.
Egyeztetés: <i>10/17-5 / 05</i>	
Bizottság:	Felügyelőség: <i>TEC + TUC</i>

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Pest megyei Bíróság Murvai Zoltán (2131 Göd Nemeskéri u. 33.) által képviselt Murvainé Borszéki Éva (2660 Balassagyarmat Vörösmarty u. 16.) felperesnek,

dr. Kurucz Mihály ügyvéd (1051 Budapest Sas u. 19.) által képviselt Pest Megyei Földhivatal (1051 Budapest Sas u. 19.) alperes ellen,

közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében Biczó Egonné (1138 Budapest Népfürdő út 33.) II. r., az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében dr. Czigányik Nóra jogi előadó (1021 Budapest Hűvösvölgyi u. 52.) által képviselt Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság (1021 Budapest Hűvösvölgyi u. 52.) I. r., dr. Rábai Mónika és Mike Eszter által képviselt Közép-Dunavölgyi Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (1072 Budapest Nagydíófa u. 10-12.) III. r. beavatkozók beavatkoztak - az alulírott helyen és napon tárgyaláson meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A megyei bíróság az alperes 2001. október 15. napján kelt 30872/2001. számú határozatának a Váci Földhivatal Dunakeszi Kirendeltsége 65307/2001. számú határozatára is kiterjedően a dunakeszi 0109/70 hrsz-ú és a fóti 0246/9 hrsz-ú ingatlanokra vonatkozó rendelkezését hatállyal hatályon kívül helyezi és az elsőfokú földhivatalt új eljárásra kötelezi.

A megyei bíróság megállapítja, hogy 15.000,- (tizenötezer) Ft kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság peres felek nyilatkozata és a közigazgatási ügy iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes tulajdonát képezi a dunakeszi 109/70 hrsz-ú gyepművelési ágú ingatlan, valamint a fóti 0246/9 hrsz-ú gyepművelési ágú ingatlan.

A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság 2001. június 14. napján 65307/2001. számon kérelmet nyújtott be a Váci Földhivatal Dunakeszi Kirendeltségéhez, a felperes és más személyek tulajdonában álló ingatlanokra védett terület jogi jelleg ténye feljegyzése iránt az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. tv. (a továbbiakban: Inytv.) 17. §-ának (1) bekezdés g) pontja alapján a természetvédelemről szóló 1996. évi LIII. tv. (a továbbiakban: Ttv.) 23. §-ának (2) bekezdésében és 26. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján.

A Váci Földhivatal Dunakeszi Kirendeltsége 2001. július 18. napján kelt 65307/2001. számú határozatával elutasította a védett jogi jelleg tényének feljegyzése iránti kérelmet az Inytv. 39. §-ának (3) bekezdése alapján, mivel a kérelmet nem az arra jogosult terjesztette elő, figyelemmel a Ttv. 24. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, amely szerint országos jelentőségű terület esetén a miniszter rendeletében nyilvánít védetté.

A Váci Földhivatal Dunakeszi Kirendeltsége 65307/2001. számú határozata ellen a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság fellebbezést nyújtott be, amelyben arra hivatkozott, hogy a földrészletek lápterületnek minősülnek. A Ttv. 23. §-ának (2) bekezdése értelmében a lápterületek a törvény erejénél fogva minősülnek védett területnek. A Ttv. a védetté nyilvánításra vonatkozó eljárást a Ttv. 15. §-ának (1) bekezdésében és 22. §-ában meghatározott védetté nyilvánítandó értékre illetve területre vonatkozóan szabályozza. A Ttv. 26. §-ának (2) bekezdése értelmében a védetté nyilvánítás tényének feljegyzését a természetvédelmi hatóság hivatalból kezdeményezi. A Ttv. 23. §-ának (4) bekezdése alapján a lápterületek jegyzékének közzététele tájékoztató jellegű, nem érinti a védettség tényét, és nem befolyásolja a védettség tényének az ingatlan-nyilvántartásba történő feljegyzését.

Az alperes 2001. október 15. napján kelt 30872/2001. számú határozatával a fellebbezés alapján a Váci Földhivatal Dunakeszi Kirendeltségének 65307/201. számú határozatát megváltoztatta és elrendelte az elsőfokú határozatban feltüntetett hrsz-ú ingatlanokra a védett terület jogi jelleg feljegyzését.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes 30872/2001. számú határozatának az első fokú határozatra is kiterjedő hatállyal történő felülvizsgálata iránt, amelyben a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. felperes keresetet terjesztett elő az alperes 30228/2002. számú határozatának (30092/2002.) az első fokú határozatra is kiterjedő

hatállyal történő felülvizsgálata iránt. A felperes kifejtette, hogy a kérelmező nem csatolt olyan feljegyzés alapjául szolgáló okiratot, amely az ingatlan-nyilvántartásba történő feljegyzés alapjául szolgálhat, különös tekintettel az okiratokra vonatkozó alapelvre.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte határozatában foglalt indokok alapján.

Az I. r. és az V. r. beavatkozó a felperes keresetének elutasítását kérte, az I. r. beavatkozó előadta, hogy az Alkotmánybíróság 53/2002. (XI. 28.) AB. számú határozata alapján megkezdődtek a kérelemben megjelölt területek védett jogi jellegével kapcsolatban a felülvizsgálat eljárások. A felperes tulajdonát képező ingatlanok vonatkozásában határozat hozatalára ez idáig nem került sor. Az V. r. beavatkozó arra hivatkozott, hogy az I. r. beavatkozó által indított eljárásokban a 341/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet 22. §-ának (1) bekezdése alapján az I. r. beavatkozó jogosult szakvélemény előterjesztésére.

A II. r. III. r. IV. r. beavatkozó csatlakozott a felperes keresetében foglaltakhoz.

A felek perköltség megállapítását nem kérték.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte határozatában foglalt indokok alapján, perköltség megállapítását kérte.

A felperes keresete alapos.

A Ttv. 23. §-ának (1) bekezdése szerint természeti érték és terület kiemelt oltalma a védetté nyilvánítással jön létre.

A Ttv. 23. §-ának (2) bekezdése szerint e törvény erejénél fogva védelem alatt áll valamennyi forrás, láp, barlang, víznyelő, szikes tó, kunhalom, földvár. Az e bekezdés alapján védett természeti területek országos jelentőségűnek (Ttv. 24. §. (1) bekezdés) minősülnek.

A Ttv. 23. §-nak (4) bekezdése szerint a (2) bekezdés hatálya alá tartozó lápok, szikes tavak, kunhalmok és földvárak jegyzékét a miniszter a törvény hatályba lépésétől számított 3 éven belül közzé teszi és a jegyzéket évente felülvizsgálja. A jegyzék, tájékoztató jellegű és nem érinti a (2) bekezdés alapján e törvény hatályba lépésével bekövetkező védelmet.

A Ttv. 26. §-ának (1) bekezdése szerint a védett természetű területet a természetvédelmi hatóságnak meg kell jelölnie és fel kell hívnia a figyelmet annak védettségére, valamint a főbb korlátozó rendelkezésekre. A (2) bekezdés szerint területvédetté, fokozottan védetté nyilvánításának tényét az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni, védettség

feloldását követően a védettség tényét törölni kell. A bejegyzést, illetve annak törlését a természetvédelmi hatóság hivatalból kezdeményezi.

Az Inytv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint az ingatlan-nyilvántartásba jogok bejegyzésének, tények feljegyzésének, ha a törvény másként nem rendelkezik, olyan közokirat teljes bizonyítóerejű magánokirat, vagy ezek közjegyző által hitelesített másolata alapján van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog, vagy tény keletkezését módosulását, illetve megszűnését igazolja, továbbá tartalmazza a bejegyzést, feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett, vagy közbenső szerzőként bejegyezhető jogosult részéről.

Az Inytv. 30. §-ának (1) bekezdés alapján bejegyzés alapjául szolgálhat a bíróság ítélete, illetőleg a hatóság határozata, ha bejegyezhető jogra és tényre vonatkozik.

Az Alkotmánybíróság az 53/2002. (XI. 28.) AB. számú határozatával a Ttv. 23. §-a és 26. §-ának (2) bekezdésének alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárásban megállapította, hogy az Országgyűlés jogalkotói feladatának elmulasztásával alkotmányellenes helyzetet idézett elő az által, hogy a törvény erejénél fogva védett természeti területek egyedi meghatározása során nem biztosított önálló jogorvoslatot. Az Alkotmánybíróság határozatának indokolásában kifejtette, hogy a Ttv. 75. §-a alapján alkalmazandó államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 42. §-ának (1) bekezdése szerint a védelem alatt álló láp területre vonatkozóan hatósági határozat hozatala szükséges, amely ellen előterjeszhető jogorvoslati jog biztosítja az alkotmány 57. §-ának (5) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog érvényesülését. A természetvédelmi hatóságnak a törvényi védettség tényének fennállását az Áe. rendelkezéseinek megfelelően jogorvoslattal támadható határozatban kell megállapítania.

Az Inytv. 34. §-ának (1) bekezdése szerint a bejegyzés alapjául szolgáló jogerős hatósági határozat tartalmára a magánokiratra vonatkozó rendelkezések az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a felek megállapodását a hatóság rendelkezéssel pótolja. A (2) bekezdés szerint az állami szervek által vezetett nyilvántartásokból készített kivonatnak csak a bejegyzéshez szükséges adatokat kell tartalmaznia.

Az Inytv. 30. §-ának (1) bekezdésében és 34. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság kérelme és a hrsz-ok felsorolását tartalmazó melléklete a védett terület jogi jelleg tényének feljegyzése alapjául szolgáló hatósági határozat alaki és tartalmi követelményeinek nem felel meg.

A megyei bíróság utal arra, hogy a Ttv. 23. §-ának (4) bekezdése értelmében a környezetvédelmi miniszter által közzétett jegyzék csupán tájékoztató jellegű, amely a bejegyzés alapjául szolgáló okiratként nem vehető figyelembe.

A megyei bíróság a fent kifejtettek alapján az alperes felülvizsgálni kért határozatát az első fokú határozatra kiterjedően a felperes tulajdonát képező ingatlan vonatkozó rendelkezése körében a Pp. 339. §-ának (1) kezdése alapján hatályon kívül helyezte és az első fokú földhivatalt új eljárásra kötelezte, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Kfv. III. 37519/2003. számú határozatában közzétett indokolásban foglaltakra is. (Közigazgatási Gazdasági döntvénytár 2005/1/11.)

A megismételt eljárásban az első fokú földhivatalnak a Ttv. 2003. évi LI. törvénnyel módosított rendelkezései alapján kell a kérelmet elintézni.

A megyei bíróság a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján határozott a kereseti illetékből és ügyvédi munkadíjból álló perköltség viseléséről, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-ának (1) bekezdés c) pontjában foglaltakra is.

A megyei bíróság észlelte, hogy a felperes 10.000,- Ft kereseti illetéket lerótt, amelyet a Pest Megyei Illetékhataltól az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 80. §-ának (1) bekezdésének i) pontja alapján visszaigényelhet.

Budapest 2005. február 22. napján

dr. Dávid Irén sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Baláti Józsefné

